

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6Nt/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010698
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3120010698.4

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Trenčín t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/140/2009, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. marca 2024 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich C. B. B. a D. E. jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/140/2009 zamietla, nakoľko neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený sa svojím písomným návrhom domáhal povolenia obnovy konania, pričom vo svojom návrhu bližšie neuviedol, v ktorej veci žiada o povolenie obnovy konania ani z akých dôvodov.

Ustanovený obhajca následne súdu doručil podanie označené ako Doplnenie návrhu na povolenie obnovy konania, v ktorom uviedol: „Odsúdený podal na Okresnom súde Trenčín dňa 28. 05. 2020 návrh na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009 a konanie o tomto návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania je vedené na Okresnom súde Trenčín pod č. 6Nt 114/2020.

Odsúdený cestou ustanoveného obhajcu v konaní Okresného súdu Trenčín č. 6Nt 114/2020 o návrhu na povolenie obnovy konania dopĺňa návrh zo dňa 28. 05. 2020 o ďalej uvedené skutočnosti odôvodňujúce povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009.

Trestné konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod č. 3T 140/2009 sa právoplatne skončilo rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009-423 zo dňa 5. 3. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 3To 51/2010-468 zo dňa 10. 6. 2010 vo vzťahu k odsúdenému tak, že tento bol uznaný vinným na skutkovom základe uvedenom v bodoch 1) a 2) výroku o vine rozsudku zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k §188 ods. 1 Tr. zák. a prečinu neoprávneného výrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 219 ods. 1 Tr. zák. (v bode 1/ rozsudku) a zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (v bode 2/ rozsudku) a za to bol odsúdený podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 188 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 47 ods. 2 Tr. zák. a s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste uloženom odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č. 2T 101/2009 zo dňa 13.8.2009 ako aj všetky ďalšie

rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takýto rozsudok vo vzťahu k odsúdenému nadobudol právoplatnosť dňom 10. 6. 2010.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne pôvodný trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré by upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b) Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takéhoto právneho predpisu, jeho časti, alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 93 ods. 1 zák. č. 314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že súd povolí obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo trestným rozkazom aj vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, pričom za takúto skutočnosť skôr neznámu sa považuje aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, na základe ktorého aplikácie bol rozsudok vydaný, ak tento už nadobudol právoplatnosť, ale ešte nebol vykonaný.

Z výroku odsudzujúceho rozsudku vo veci Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009 vo vzťahu k odsúdenému vyplýva, že tomuto bol ukladaný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 188 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 47 ods. 2 Tr. zák. a s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom okresný súd rozhodoval o uložení trestu dňa 5. 3. 2010 a krajský súd rozhodoval o odvolaní odsúdeného proti rozsudku okresného súdu dňa 10. 6. 2010, ktorým dňom rozsudok nadobudol aj právoplatnosť.

Podľa § 41 ods. 2 veta prvá Tr. zák. v znení platnom a účinnom ku dňu 5.3.2010 aj 10.6.2010 platilo, že ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, ktorý bol publikovaný v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012 Z.z. dňa 21.12.2012 rozhodol, že v § 41 ods. 2 zák. č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Z uvedených skutočností vyplýva, že dňom 21. 12. 2012 stratila účinnosť časť právneho predpisu, na základe aplikácie ktorého bolo rozhodované o uložení trestu odsúdenému v konaní Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009, a to časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 vyplýva, že ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu (teraz § 93 ods. 1 zák. č. 314/2018 Z.z.), je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení a preto súd už nemôže skúmať splnenie

iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (teraz § 93 ods. 1 zák. č. 314/2018 Z.z.).

Z vyššie uvedených dôvodov je podľa odsúdeného podaný návrh na povolenie obnovy konania opodstatnený a keďže z výroku právoplatného odsudzujúceho rozsudku v konaní Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009 jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie o treste bolo založené aj na aplikácii právneho predpisu, ktorého časť neskôr stratila účinnosť, tak splnenie podmienok obnovy konania je konštatované už v ustanovení § 93 ods. 1 zák. č. 314/2018 Z.z. a je preto potrebné, aby súd obnovu konania v tejto veci podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil. Z postupu ukladania trestu podľa právnej úpravy platnej v čase rozhodovania vo veci Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009, ktorej časť neskôr stratila účinnosť, je zrejmé, že celkové posúdenie všetkých okolností dôležitých pre určenie konečnej výmery trestu odňatia slobody z hľadiska jej primeranosti, bolo založené a odvíjalo sa aj od trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, teda od dolnej hranice trestnej sadzby zvýšenej použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. 12. 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, ktoré bolo následne nálezom ústavného súdu posúdené ako ústavne nekonformné. Preto bude potrebné v novom konaní po povolení obnovy konania posúdiť primeranosť trestu u odsúdeného za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 21. 12. 2012 a len po takomto posúdení primeranosti trestu na základe platných a s ústavou súladných zákonných ustanovení (a to všetkých relevantných pre rozhodnutie o treste) bude možné zákonne a zároveň spravodlivo o treste u odsúdeného rozhodnúť.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto odsúdený cestou svojho ustanoveného obhajcu navrhuje, aby súd podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania u odsúdeného A. B., nar. XX. X. XXXX z dôvodu uvedeného v § 93 ods. 1 zák. č. 314/2018 Z.z. v trestnej veci Okresného súdu Trenčín, vedenej pod č. 3T 140/2009 v prospech odsúdeného A. B. a zároveň aby podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín č. 3T 140/2009-423 zo dňa 5. 3. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 6. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 3To 51/2010-468 zo dňa 10. 6. 2010 vo výroku o treste vo vzťahu k odsúdenému A. B., ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak by vzhľadom na zmenu, ku ktorej by došlo zrušením stratili podklad.

Obvinený vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol: „Žiadam tento súd, aby mi povolil obnovu konania na tom základe, že nastala zmena a to konkrétne vydaním rozsudku NS SR sp. zn. 1To/32/2020, a to nastala taká zmena, že bol vydaný rozsudok NS SR 1To/32/2020, čo je skutočnosť dovtedy súdu neznáma, preto žiadam, aby mi bola povolená obnovu konania. V tomto rozsudku sa uvádza, že trest odňatia slobody, konkrétne premenený podmienený trest nepostačuje na to, aby bola na jeho základe udelená zásada trikrát a dosť, poukazujem na to, že rozsudok, ktorý mi bol započítaný do zásady trikrát a dosť, konkrétne OS Trenčín, sp. zn. 4T/465/1988 mi bol čiastočne amnestovaný Prezidentom republiky z roku 1990 a čiastočne podmienenčne premenený OS Nitra a následne som premenený podmienený trest vykonal dňa 18. 08. 1997 a tento konkrétny rozsudok mi bol započítaný ako jeden z troch rozsudkov do zásady trikrát a dosť a bol mi udelený 25-ročný trest. Poukazujem na to, že na tomto základe je nutné povoliť obnovu konania.“

Otázka predsedu senátu: „Návrh o povolenie obnovy konania bol opretý o iné skutočnosti, k tomuto sa chcete nejako vyjadriť?“

Odpoveď odsúdeného: „Tak isto pri vynášaní rozsudku mi bola udelená asperačná zásada, ktorá bola jedna z priťažujúcich okolností v mojom prípade a ústavný súd rozhodol, že asperačná zásada je protiústavná za bodkočiarkou alebo tak nejak a je nutné povolenie obnovy konania, tak isto na tomto základe aj napriek tomu, že už v minulosti som to uviedol ako jeden z dôvodov povolenia a okresný súd mi to zamietol, nakoľko mi asperačná zásada vraj nenavýšila trest, avšak poukazujem na to, že súd, ktorý rozhoduje o povolení obnovy konania, nemá rozhodovať o tom, či asperačná zásada navýšila hranicu trestnej sadzby, ale má obnovu konania povoliť.“

Otázka predsedu senátu: „Chcete súdu predložiť nejaké dôkazy?“

Odpoveď odsúdeného: „Chcem, aby si súd zabezpečil tieto dôkazy: Rozsudok OS Trenčín sp. zn. 4T/465/1988, ktorý som vykonal, tak isto, aby si zabezpečil Rozsudok Okresného súdu Trenčín, ktorým mi bola premenená podmienka pre trestný čin lúpeže a vykonal som ju 18. 08. 1997. Ďalej, aby si zabezpečil rozsudok NS SR sp. zn. 1To/32/2020 a oboznámil sa s ním. Ďalej, aby si zabezpečil rozhodnutie OS Nitra sp. zn. Nt 563/1990, ktorým mi bol trest pod č. k. 4T/465/1988 amnestovaný

Prezidentom republiky. Tak isto chcem poukázať na rozdielne stanoviská ústavného súdu, konkrétne sudcu C. F. - ústavného sudcu s rozhodnutím pléna ústavného súdu o nesúlade všeobecne záväzných právnych predpisov vyššej právnej sily so všeobecne záväznými predpismi nižšej právnej sily, konkrétne nesúlade § 47 ods. 2 Trestného zákona s článkom 16 ods. 2 ústavy a článkom 3 dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Žiadam preto súd, aby si tento súd zabezpečil všetky tieto písomnosti a po dôkladnom preštudovaní rozhodol o povolení obnovy konania. Tak isto chcem poukázať na to, že § 47 ods. 2 Tr. zákona bol daný do nášho Trestného zákona až v roku 2005 s odvolaním sa na § 43 Trestného zákona z roku 1980 Zbierky účinného od 24. 04. 1980 do 01. 07. 1990, avšak tento zákon bol nápravným opatrením a nenachádzali sa v ňom žiadne vymenované paragrafy až do roku 2003, konkrétne 01. 09. konkrétne pod číslom 171/2003, teda skutok, ktorý som spáchal pred uvedením tohto zákona do Zbierky zákonov, nemôže byť naň prihlíadané pri udeľovaní trestu. “

Odsúdený zároveň požiadal, aby súd zabezpečil správu z ÚVTOS Ilava, aby oznámili, v ktorej trestnej veci a za aké trestné činy vykonal trest v ÚVTOS Ilava dňa 18. 08. 1997. Zároveň, aby zaslali súdu všetky rozhodnutia, ktoré sa týkajú daných trestov, resp. o poskytnutie informácie, či ide o trest, ktorý bol v pôvodnom konaní uložený ako nepodmienečný alebo či išlo o trest, ktorý bol v pôvodnom konaní uložený ako podmienečný trest a následne bol premenený na trest nepodmienečný.

Z Uznesenia Okresného súdu Nitra Nt 563/90-3 zo dňa 03. 01. 1990, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.1.1991 vyplýva, že A. B., nar. XX. X. XX, odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14. 10. 88 sp.zn. 4T/465/88 pre trestný čin podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do I. nápravnovúchovnej skupiny je účastný amnestie prezidenta republiky zo dňa 1. 1. 1990. Podľa čl. II ods. 2 písm. a) rozhodnutia prezidenta republiky o tejto amnestii odpúšťa sa mu časť trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Zo Správy ÚVTOS a ÚVV Ilava sp.zn. UVTOSaUVV-00613/7 zo dňa 08. 02. 2024 vyplýva, že na otázku súdu, v ktorej trestnej veci a za aké trestné činy vykonal odsúdený trest v ÚVTOS Ilava dňa 18. 08. 1997 ústav uviedol, že nakoľko osobný spis v listinnej podobe bol skartovaný, môžu poskytnúť štítok odsúdeného z Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, ktorý je súčasťou prílohy č. 3. Informácie, ktoré sa týkajú, daných trestov, resp. či ide o trest, ktorý bol v pôvodnom konaní uložený ako nepodmienečný alebo, či išlo o trest, ktorý bol v pôvodnom konaní uložený ako podmienečný trest a následne bol premenený na trest nepodmienečný sú súčasťou prílohy č. 4.

Z Prílohy č. 1 Správy ÚVTOS a ÚVV Ilava sp.zn. UVTOSaUVV-00613/7 zo dňa 8. 2. 2024 vyplýva, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, ktorý mu bol uložený Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/140/2009 zo dňa 5. 3. 2010 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčín sp.zn. 3To/51/2010 zo dňa 10. 6. 2010, ktorý má predpokladane po započítaní väzby vykonať dňa 1.6.2034.

Z Prílohy č. 3 Správy ÚVTOS a ÚVV Ilava sp.zn. UVTOSaUVV-00613/7 zo dňa 8. 2. 2024 vyplýva, že odsúdený bol dňa 18.8.1997 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Trenčín sp.zn. 4T/465/88 za §§ 242/1, 234/1, 247/1 Tr. zákona vo výmere 3 roky, na základe rozhodnutia OS Nitra Pp 110/90 zo dňa 18. 12. 1991. Dĺžka trestu 3 mesiace a 5 dní. Začiatok trestu 13.05.97, koniec trestu 18. 8. 1997.

Z Rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/50/1998 zo dňa 27. 03. 1998 vyplýva, že odsúdený bol okrem iného uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1,2 Tr. zákona č. 140/1961, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do III. nápravnovúchovnej skupiny.

Z Rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/465/1988 zo dňa 14. 10. 1988 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/11/1989 zo dňa 31. 01. 1989 vyplýva, že odsúdený bol okrem iného uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961, za čo mu bol uložený samostatný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do I. nápravnovúchovnej skupiny.

Z odpisu z registra trestov odsúdeného vyplýva, že vo veci Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/465/88 bol odsúdený podmienečne prepustený neuvedeným súdom pod sp.zn. Pp/110/90 so skúšobnou dobou na 2 roky.

Z Rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/140/2009 zo dňa 5. 3. 2010 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčín sp.zn. 3To/51/2010 zo dňa 10. 6. 2010 vyplýva, že odsúdený bol uznaný za vinného, že

1) dňa 01. 06 .2009 v čase o 20.30 hod. v Trenčíne na Sládkovičovej ulici v odľahlom mieste za predajňou mobilného operátora O2 v parčíku „pod Brezinou“ obžalovaný C. G. sotil poškodeného H. B. do skla predajne mobilného operátora O2, následkom čoho došlo u poškodeného H. B. k zraneniu - odlomeniu jeho predného horného zuba, kde vzápätí obžalovaný A. B. sotil H. B. na trávu, kde ho potom obžalovaní A. B., C. C. a C. C. kopali do celého tela, obžalovaný A. B. poškodeného H. B. pridržoval svojim kolenom na zemi a zároveň prehľadal mu oblečenie, pýtal od neho peniaze, pričom mu zo zadného vrecka nohavíc vytiahol peňaženku, z ktorej vybral hotovosť 45 € a z týchto hotovosť 10 € podal obžalovanej F. I., ktorá prezrela peňaženku a z ktorej obžalovaný A. B. tiež vytiahol platobnú kartu Maestro č. XXXXXXXXXXXXXXXX na meno H. B. a pýtal sa H. B. na PIN-kód. ktorý mu poškodený H. B. zo strachu povedal, potom obžalovaný A. B. odovzdal kartu obžalovaného C. C., ktorý prešiel k bankomatu UniBanky nachádzajúcom sa na J. K. L. G. a tu s predmetnou kartou vykonal 3 neoprávnené výbery, postupne v čase o 20.42 hod. sumu 50 €, v čase o 20.43 € sumu 380 € a v čase o 20.44 hod. sumu 10 €, okrem toho obžalovaný A. B. zobral H. B. mobilný telefón zn. NOKIA N 95 8GB IMKI: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou s tel. č. XXXX/XXXXXX v hodnote 450 € a podal ho obžalovanému C. C., z ktorého tento vybral baterku a schoval mobilný telefón do kríkov, poškodenému H. B. spôsobil celkovú škodu vo výške 935 €, pričom obžalovaný A. B. bol už za trestný čin lúpeže dvakrát právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest, ktorý vykonal, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T 465/88 zo dňa 14. 10. 1988 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T 50/98 zo dňa 27.03.1998. 2) obžalovaný A. B. dňa 16. 01. 2009 v čase o 20.00 hod. na ul. D. M. v Trenčíne na autobusovej zastávke pri pohostinstve „Smažienka“ fyzicky napadol J. D. tým spôsobom, že pivovou fľašou ho udrel do ľavého ucha, následne ho začal udierať do hlavy, čím poškodenému J. D. spôsobil tržnú 3-4 cm ranu na ľavom uchu (aurikule), 3 tržné rany na hlave, hrču na líci a podliatinu pod Okom, pričom zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie bez práceneschopnosti.

teda v bode 1) rozsudku spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a bol už súdom za takýto trestný čin 2x potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody a spoločným konaním neoprávnené obstaral a použil platobnú kartu, a v bode 2) rozsudku dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal v bode 1) rozsudku: zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zákona - prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zákona, a v bode 2) rozsudku prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

za čo bol odsúdený podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 188 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 47 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň rušil výrok o treste uložený mu Trestným rozkazom OS v Trenčíne, sp. zn. 2T 101/2009 zo dňa 13. 08. 2009 podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, ktorým mu bol uložený trest vo výmere jedného roka so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Prokurátor OP v konečnom návrhu uviedol: „Záverečným návrhom prokuratúra navrhuje zamietnuť návrh na povolenie obnovy konania a to z toho dôvodu, že nie sú splnené podmienky. Z dôvodov, ktoré uvádza odsúdený nie sú skutočnosti, ktoré sú súdu skôr neznáme, boli už známe aj pri rozhodnutí okresného súdu, ktorý mu uložil trest podľa zásady trikrát a dost'. Aj na dnešnom verejnom zasadnutí boli oboznámené rozsudky, ktoré predchádzali tomuto rozhodnutiu a to rozsudok OS Trenčín, sp. zn. 4T/465/1988 a OS Trenčín, sp. zn. 3T/50/1998. Zároveň dávam do pozornosti, že už v minulosti odsúdený požiadal o obnovu konania, pričom táto mu bola zamietnutá zhodou okolností týmto senátom pod vedením predsedu ako dnes. Toto rozhodnutie bolo potvrdené aj krajským súdom ako vecne správne.“

Obhajca v konečnom návrhu uviedol: „ Vážený súd, z výroku rozsudku vo veci OS Trenčín, sp. zn. 3T/140/2009 o treste vyplýva, že jedným z ustanovení, podľa ktorého bol trest ukladaný bol §41 ods. 2 Trestného zákona. Konanie, kde bol takýto trest uložený sa právoplatne skončilo 10. 06. 2010. Nálezom

Ústavného súdu SR P L US 106/2011, ktorý bol publikovaný v zbierke zákonov SR pod č. 428/2012 dňa 21. 12. 2012 bola vyslovená neústavnosť časti uvedeného právneho predpisu, podľa ktorého bol odsúdenému trest ukladaný a táto časť právneho predpisu stratila účinnosť dňom 22. 12. 2012. Z ustanovenia §394 ods. 4 písm. b) Tr. poriadku ako aj § 93 ods. 1 Zákona o Ústavnom súde SR vyplýva, že dôvodom obnovy konania je aj to, ak právny predpis alebo jeho časť, podľa ktorého bol ukladaný trest, ktorý ešte nebol vykonaný stratila účinnosť. Zo súhrnu uvedených skutočností mám za to, že u odsúdeného je daný dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 4 písm. b) Tr. poriadku a preto navrhujem, aby súd podľa §394 Tr. poriadku obnovu konania v trestnej veci tohto súdu sp. zn. 3T/140/2009 povolil a zároveň zrušil rozsudok v tejto veci vo výroku o treste vo vzťahu k odsúdenému A. B. ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak by vzhľadom na takúto zmenu stratili podklad. “

Odsúdený v konečnom návrhu uviedol: „ Nemám čo dodať. “

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

- a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,
- b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 399 ods. 1 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak

- a) bol podaný neoprávnenou osobou,
- b) smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná,
- c) ak je obnova konania vylúčená podľa § 395.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 401 Tr. poriadku ak súd povolí obnovu konania v prospech obvineného z dôvodov, ktoré sú na prospech aj niektorému spoluobvinenému alebo zúčastnenej osobe, povolí súčasne obnovu konania aj v ich prospech.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Podľa § 402 ods. 3 Tr. poriadku proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podľa § 403 Tr. poriadku ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, súd zároveň s rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 rozhodne o väzbe (vzatí do väzby alebo nevzatí do väzby, a to aj pri nahradení väzby). Uznesenie o väzbe je vykonateľné právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania a ak nie je ďalej ustanovené inak, lehota väzby začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Ak súd prvého stupňa rozhodol o nevzatí obvineného do väzby, lehota väzby začína plynúť od obmedzenia osobnej slobody pri výkone rozhodnutia nadriadeného súdu o vzatí do väzby. Ak súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 400 ods. 1 a o povolení obnovy konania rozhodol nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a), jeho rozhodnutie o väzbe sa považuje za rozhodnutie odvolacieho súdu.

Podľa § 93 ods. 1 Zákona č. 314/2018 o Ústavnom súde SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

Odsúdený sa svojim písomným návrhom domáhal povolenia obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/140/2009 čo do výroku o treste z dôvodu, že rozhodnutie o treste bolo založené aj na aplikácii právneho predpisu (§ 41 ods. 2 Tr. zákona), ktorého časť neskôr stratila účinnosť s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012.

K uvedenej argumentácii súd uvádza, že ide o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté v konaní 6Nt/74/2019, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním, čo je dôvodom na odmietnutie návrhu na neverejnom zasadnutí (tzv. od stola) podľa § 402 ods. 2 Tr. poriadku.

Uvedené skutočnosti tak nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

Ako orbiter dictum súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že podmienkou na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 4 písm. b) Tr. poriadku je aplikácia právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ktoré bolo vyhlásené za protiústavné. V danom prípade bola za protiústavnú vyhlásená časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona týkajúca sa povinnosti ukladať trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby. Pri ukladaní trestu odsúdenému však bola z ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona aplikovaná iba tá časť, ktorá rozhodnutím ústavného súdu za protiústavnú vyhlásená nebola, pričom tá časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, ktorá rozhodnutím ústavného súdu za protiústavnú vyhlásená bola, pri ukladaní trestu odňatia slobody aplikovaná nebola, nakoľko trest 25 rokov bol odsúdenému ukladaný nie za aplikácie časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona (asperačnej zásady), ktorá bola vyhlásená za protiústavnú, ale za aplikácie tzv. zásady „tri krát a dost“ podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona,.

Na verejnom zasadnutí odsúdený argumentačne poukázal rozsudok NS SR sp. zn. 1To/32/2020, v ktorom najvyšší súd judikoval, že premenený podmienený trest odňatia slobody nepostačuje na to, aby bola na jeho základe aplikovaná zásada trikrát a dost. Rozsudok OS Trenčín, sp. zn. 4T/465/1988 mu mal byť započítaný do zásady trikrát a dost, pričom mal byť čiastočne amnestovaný Prezidentom republiky z roku 1990 a čiastočne podmienenčne premenený OS Nitra a následne mal premenený podmienený trest vykonať dňa 18. 08. 1997.

V súvislosti s uvedenou argumentáciou súd uvádza, že vo svojej podstate by uvedené skutočnosti mali byť dôvodom na uplatnenie iného mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania, ako to bolo v trestnej veci, na ktorú odsúdený poukazuje, nakoľko vo svojej podstate ide o otázku právnú, ktorú súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený riešiť.

Uvedená skutočnosť by mohla byť dôvodom na povolenie obnovy konania iba v prípade, ak by súd v pôvodnom konaní vychádzal z toho, že vo veci 4T/465/1988 bol odsúdenému ukladaný nepodmienený trest odňatia slobody, pričom skutočnosť, že odsúdenému bol v tejto veci pôvodne uložený podmienený

trest odňatia slobody, by bolo súdu neznáme. V tomto prípade by išlo o novú skutočnosť, ktorá by súdu bola skôr neznámou, a ktorá by tak mohla založiť dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Súd však poukazuje na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že pôvodne bol odsúdenému vo veci 4T/465/1998 pre trestný čin lúpeže podľa § 341 Tr. zákona uložený dňa nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Následne amnestiou prezidenta republiky bola z tohto trestu odsúdenému odpustená dňa 3.1.1990 časť vo výmere 2 roky, pričom vzhľadom na dátum rozhodnutia súdu o amnestii je zrejmé, že až následne bol odsúdený z výkonu tohto trestu podmiennečne prepustený, pričom dňa 18.12.1991 bolo rozhodnuté, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vykoná.

Z uvedeného tak vyplýva, že pôvodne nebol odsúdenému vo veci 4T/465/88 uložený podmiennečný trest odňatia slobody, ale trest nepodmienečný. Pokiaľ odsúdený argumentačne poukazoval na skutočnosť, že trest mu mal byť premenený OS Nitra, nešlo o rozhodnutie súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ale o neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ani uvedené skutočnosti tak nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania, nakoľko odsúdenému vo veci 4T/465/1988 nebol uložený podmiennečný, ale nepodmienečný trest odňatia slobody.

V ďalej časti odsúdený na verejnom zasadnutí argumentačne poukázal na rozdielne stanoviská ústavného súdu, konkrétne sudcu C. F. - ústavného sudcu s rozhodnutím pléna ústavného súdu o nesúlade všeobecne záväzných právnych predpisov vyššej právnej sily so všeobecne záväznými predpismi nižšej právnej sily, konkrétne nesúlade § 47 ods. 2 Trestného zákona s článkom 16 ods. 2 ústavy a článkom 3 dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, a skutočnosť, že § 47 ods. 2 Tr. zákona bol daný do Trestného zákona až v roku 2005 s odvolaním sa na § 43 Trestného zákona z roku 1980 Zbierky účinného od 24. 04. 1980 do 01. 07. 1990, avšak tento zákon mal byť nápravným opatrením a nenachádzali sa v ňom žiadne vymenované paragrafy až do roku 2003, konkrétne 01. 09. konkrétne pod číslom 171/2003, teda skutok, ktorý spáchal pred uvedením tohto zákona do Zbierky zákonov, nemôže byť naň prihladané pri udeľovaní trestu.

Pokiaľ ide o uvedené skutočnosti ide o otázky právne, ktoré súd v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený posudzovať.

Keďže súd na podklade vykonaného dokazovania nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/140/1990 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia.